

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 12.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-21 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Станчев

при участието на секретаря Снежана Ат. Апостолова
като разгледа докладваното от Свилен Станчев Гражданско дело № 20221100111479 по описа за 2022 година

прецени:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ал. 1 вр. чл. 124 ал. 1 ГПК.

Пълномощникът на ишците Н. Х. Ц. и М. И. Ц. излага, че със заповед за изпълнение от 05.12.2008 г. и изпълнителен лист от 23.12.2008 г. по ч.гр.д. № 4668/2008 г. на Районен съд Сливен ишците били осъдени да заплатят на „П.И.Б.“ АД сума от 20 000 лева, дължима по запис на заповед от 31.10.2007 г., с издател „Н.П.“ ООД, който документ бил авалиран от ишците; и сумата от 940 лева разноси по делото. По издадения изпълнителен лист било образувано изп. дело № 4/2009 г. на ЧСИ М.М. рег. № 768, район на действие ОС Сливен. Впоследствие кредиторът „П.И.Б.“ АД прехвърлил вземането си на ответника „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София. По изпълнителното дело били наложени запори върху банкови сметки на ишците на 09.11.2009 г. Следващи запори на банкови сметки били наложени на 15.11.2012 г. като за този период не е имало други поискани или предприети изпълнителни действия. Според представителя на ишците, последното валидно изпълнително действие било на 09.11.2009 г., поради което изпълнителното дело се прекратило на 09.11.2011 г. на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК. Предвид датата на последното според ишците валидно изпълнително действие 09.11.2009 г., вземанията, предмет на изпълнителното дело, били погасени по давност. Давността е тригодишна за менителничните иски, съгласно чл. 591 ал. 1 ТЗ. На това основание в исковата молба се застъпва становище, че погасителната давност е изтекла на 09.11.2012 г.

Като се основава на изложените обстоятелства, пълномощникът на ишците прави искане до съда да признае за установено, че ишците Н. Х. Ц. и М. И. Ц. не дължат на ответника „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София: сума от 20 000 лева по запис на заповед от 13.10.2007 г.; сума от 28 793,88 лева законна лихва за периода от 19.12.2008 г. до 31.10.2022 г.; и сумата от 940 лева разноски по делото.

Ответникът „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София чрез пълномощника си оспорва иска. От фактическа страна излага, че по образуваното изпълнително дело на 16.01.2009 г. бил наложен заповед върху трудово възнаграждение на ишцата Ц. и постъпвали плащания до 24.10.2019 г. Според представителя на ответника, всяко плащане представлявало частично изпълнение на дълга и водело до прекъсване както на давностния срок, така и на срока по чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК. Застъпва становище за петгодишна погасителна давност. Позицията се на Постановление № 3-80-ППВС, с което обосновава, че погасителната давност не е текла, докато трае изпълнителния процес. Според ответника, новите разрешения с ТР № 2/2015 г. по т.д. 2-2013-ОСГТК били неприложими към изпълнителното дело, което било образувано преди приемането на цитираното тълкувателно решение.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че ишците Н. Х. Ц. и М. И. Ц. са били длъжници по изп. дело № 20097680400004 г. на ЧСИ М.М. рег. № 768, район на действие ОС Сливен с предмет на изпълнителното дело: сума от 20 000 лева по запис на заповед от 13.10.2007 г.; сума от 28 793,88 лева законна лихва за периода от 19.12.2008 г. до 31.10.2022 г.; и сумата от 940 лева разноски по делото. По искане на съда съдебният изпълнител е изпратил изпълнителното дело в оригинал, ведно с копие от изпълнителния лист (ИД л. 4). От съдържанието на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист се установява, че основанието за тяхното издаване е претендирано вземане по запис на заповед, издаден на 31.10.2007 г. от „Н.П.“ ЕООД, по който ишците са адвокати. Заповедта за изпълнение е издадена на 23.12.2008 г., допуснато е незабавно изпълнение и на същата дата е издаден изпълнителният лист. Изпълнителното дело е образувано на 12.01.2009 г. с взыскател „П.И.Б.“ АД, длъжници „Н.П.“ ЕООД и ишците Н. Х. Ц. и М. И. Ц.. На ишците били изпратени и връчени покани за доброволно изпълнение (ИД л. 40, л. 64). На 13.01.2009 г. бил наложен заповед върху трудовото възнаграждение на ишцата М. И. Ц. в Община Сливен (л. 37). На 27.10.2009 г. съдебният изпълнител е наложил заповед върху банковите сметки на ишците (ИД л. 89). По изпълнителното дело са били извършвани плащания за погасяване на вземанията за периода 2009-2019 г., които са били отбелязвани върху заповедна за изпълнение и изпълнителния лист. Извършени преводи във връзка с наложените заповеди до 24.10.2019 г. са удостоверени от извлечения от специалната сметка на съдебния изпълнител, приложени към изпълнителното дело.

По искане на ответника „С.Г.Г.“ ЕАД с молба от 05.03.2020 г., съдебният изпълнител го е конституирал като взыскател по изпълнителното дело, на основание договор за цесия от 07.12.2018 г. прехвърляне на вземането от първоначалния взыскател. Изпълнителното дело е било прекратено с постановление от 12.01.2023 г. на съдебния изпълнител, на основание чл. 433 ал. 1 т. 8 ГПК.

По делото е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза, според заключението на която са извършвани плащания по наложен заповор на вземания на ответницата М. И. Ц., ежемесечно от 26.01.2009 г. до 24.10.2019 г. включително. Не са установени плащания по наложени заповори на вземания или сметки на ответника Н. Х. Ц..

Така изложените обстоятелства обуславят следните правни изводи на първоинстанционния съд:

Вземането срещу ищците, за което е издадена заповед за изпълнение, произтича от тяхното поръчителство по запис на заповед за сумата от 20 000 лева, издадена от „Н.П.“ ЕООД с поемател „П.И.Б.“ АД. Вземанията срещу поръчителите по запис се погасяват с тригодишна давност, по аргумент от чл. 538 ал. 1 вр. чл. 531 ал. 1 ТЗ. Когато обаче вземането е установено с влязла в сила заповед за изпълнение, погасителната давност е петгодишна, като в този случай е приложима разпоредбата на чл. 117 ал. 2 ЗЗД (ВКС Р. 118 от 07.07.2022 г. гр. д. № 4063/2021 г. III г.о.). Висящността на изпълнителното производство не е довела до спиране на давността, с оглед задължителната тълкувателна практика (ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т.д. 2-2013-ОСГТК), имаща обратно действие по арг. от чл. 50 ал. 1 от Закона за нормативните актове.

По делото е установено извършване в хода на изпълнителното производство действия на принудително изпълнение спрямо ответницата М. И. Ц., изразяващи се в налагане на заповор на 13.01.2009 г. върху трудовото възнаграждение на ищцата, и впоследствие събиране на вземания по наложен заповор от 26.01.2009 г. до 24.10.2019 г. Всяко от тези плащания по наложения заповор е действие на принудително изпълнение, което е прекъсвало давността, и от което е започвала да тече нова петгодишна давност. От последното действие към този длъжник на 24.10.2019 г. са изтекли 3 години и 8 месеца. Спрямо ищцата като поръчител не е изтекла петгодишната погасителна давност за вземане, установено с влязла в сила заповед за изпълнение, поради което нейното задължение като поръчител не е погасено.

По изпълнителното дело не са били предприемани действия на принудително изпълнение спрямо ищеца Н. Х. Ц. след налагането на заповор върху банкови сметки, съгласно разпореждане от 27.10.2009 г. (л. 89), за който са изпратени и получени заповорни съобщения до задължените банки (л. 102, 105, 108, 116, 117). Последното поред съобщение за изпълнение на наложения заповор е било от „Банка Пиреос“ АД от 25.11.2009 г. Прекъсването на давността по отношение на ищцата М. И. Ц. като поръчител няма действие спрямо ищеца Н. Х. Ц. като съпоръчител, по аргумент от чл. 148 и чл. 125 ал. 1 ЗЗД. Поради това, давността спрямо ищеца Н. Х. Ц. следва да се счита изтекла на 25.11.2014 г. На тази дата следва да се счита погасено вземането

към този ищец за главница в размер на 20 000 лева. Поради погасяване на главното задължение, следва да се считат погасени по отношение на този ищец и вземанията за законна лихва и разноски по делото.

Поради тези съображения предявеният отрицателен установителен иск срещу „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София за недължимост на вземанията, предмет на изпълнително дело № 20097680400004 г. на ЧСИ М.М. е основателен в частта му, в която е предявен от ищеца Н. Х. Ц. и неоснователен в частта му, в която е предявен от ищцата М. И. Ц..

Ответникът следва да заплати на ищеца Н. Х. Ц. държавна такса в размер на 50 лева, а на адвокат Л. А. Г. възнаграждение по чл. 38 ал. 2 ЗА в размер на 2022 лева. Ищцата М. И. Ц. следва да заплати на ответника „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София разноски в размер на 500 лева.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

Признава за установено, че Н. Х. Ц. ЕГН *****, адрес: гр. Сливен ж.к. „Сини ***** **не дължи** на „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. София район „Витоша“ ул. „*****“ сума от 20 000 (двадесет хиляди) лева по запис на заповед от 13.10.2007 г. и сумата от 940 лева разноски по делото, за които суми е издадена заповед за изпълнение № 1745 от 23.12.2008 г. и изпълнителен лист от 23.12.2008 г. по гр. дело № 4668/2008 г. на Сливенския районен съд и образувано изп. дело № 20097680400004 г. на ЧСИ М.М. рег. № 768, район на действие ОС Сливен, както и сумата от 28 793,88 лева (двадесет и осем хиляди седемстотин деветдесет и три лева и осемдесет и осем стотинки) законна лихва за периода от 19.12.2008 г. до 31.10.2022 г. по образуваното изпълнително дело, поради погасяване по давност, **като отхвърля** предявения отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ал. 1 ГПК за недължимост поради погасяване по давност на същите суми **в частта му**, в която е предявен от М. И. Ц. ЕГН *****, адрес: гр. Сливен ул. „*****“ срещу „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София.

Осъжда „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София да заплати на Н. Х. Ц. разноски в размер на 50 лева, а на адвокат Л. А. Г. възнаграждение по чл. 38 ал. 2 ЗА в размер на 2022 лева.

Осъжда М. И. Ц. да заплати на „С.Г.Г.“ ЕАД гр. София разноски в размер на 500 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____